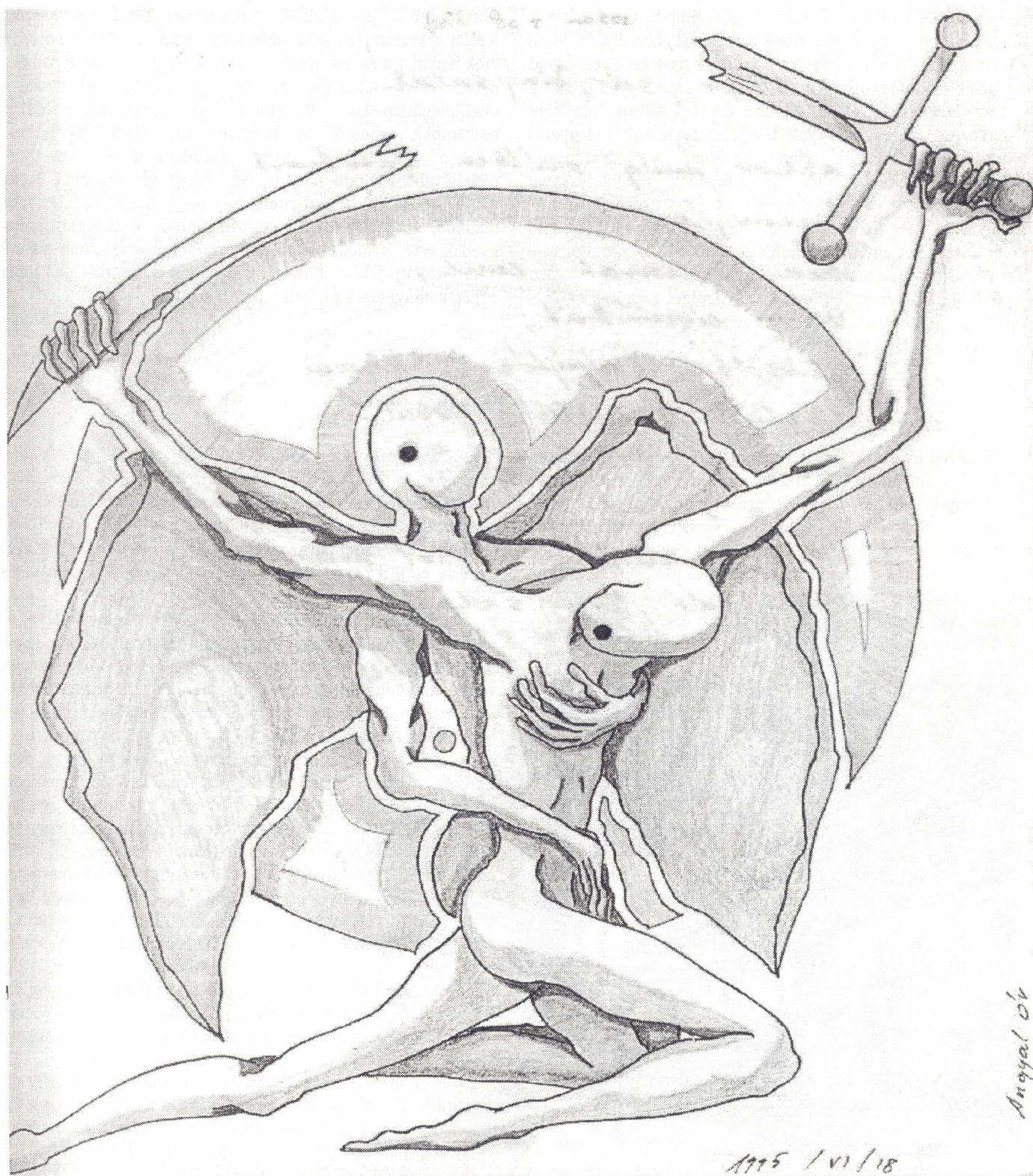

4szinközt

1995. október 12. A Móra Ferenc Kollégium lapja 2. évfolyam 1. szám

Győztünk!

Álmodom. Azt álmodom, az Auditorium Maximumban vagyok egy a HÖK által szervezett gyűlésen. A zsúfolt teremben a későn érkezettekkel együtt már nekem sem jutott ülőhely, így sokadmagammal a falat támasztom. Figyelek. Parázs vita zajlik, de a hallgatók magatartásából kiderül, itt indulatoknak, személyeskedésnek, demagógiának, bárgyú vicceknek, poénkodásnak helye nincs. A téma a tandíj. A kormányfőnél jártak beszámolnak arról, mit végeztek, hogyan értékelik a megállapodást. A levegő fagyos, mindenki megfontolja az elhangzottakat, próbálja beilleszteni saját gondolatai közé. Komoly, komor, gondolkodó arcokat látok magam körül. Egy belső hang azt súgja, beszéljek. Most enyém a szó. Mindenki felém fordul, és tiszteletteljes csönd telepedik monológomra. Elmondom, nem értek egyet az eddig elhangzottakkal. Érvekkel szembe érveket állítok, tényekre hivatkozom, idézek a tárgyalódelegáció tagjainak a tárgyalás előtti nyilatkozataiból. Hangsúlyozom: a legfontosabb kérdésben, a tandíjfizetés adójellegének meghagyásával mindannyiunkat, és egyetemeinket is cserbenhagytak. Felolvasom a demonstrációra hívó röplapon szereplő alapelveket. Két egymásnak ellentmondó állítást mutatok fel egyetemista társaimnak, amelyet ugyanaz a személy jegyez. Öns politikai célokról rántom le a leplet. Tépelődöm. Azt hiszem, kívül arcomra az önmarcangolás. Látszik, szeretnék nem erre a következtetésre jutni, de kijelentem, ezt a

megállapodást nem tudom elfogadni. Befejezem. Néhány szónok még elmondja érveit pro és kontra. Az utolsó szó jogán a szegedi HÖK elnök még egyszer összegezi az elhangzottakat. Most szavazunk. A túlnyomó többség nem fogadja el a kormánnyal kötött kompromisszumot. A HÖK elnök ígéretet tesz arra, hogy a két hét múlva esedékes HÖKOSZ köz-gyűlésen nemmel voksol, képviselve a szegedi egyetemisták akaratát. Vezetésével komoly eszmecsere kezdődik arról, hogyan tovább...

Felriadok. Mindenki hangosan nevet. Az Auditorium Maximumban egy a HÖK által szervezett gyűlésen vagyok. Későn érkeztem, így már nem jutott csak a padlón hely, itt ülök hátamat a falnak támasztva. A tegnapi buli az éjszakába nyúlt, ezért alhattam el egy pillanatra. A téma a tandíjmegállapodás. Vezetőink jó hangulatú, érdekes beszámolót tartanak. A kormány meghátrált. Győztünk! Közben rengeteg a poén. Zsebkendővel, vezetőink náthájával viccelődünk. Buli van. Most veszem csak észre, milyen gyönyörű a mellettem ülő lány. Statisztikát kellene tanulnia, de inkább idejött -derül ki mikor beszélgetésbe elegyedik vele. Sajnos tovább nem maradhatok. Holnap hajnali 4-kor kelek, 5-kor nyitok az újságospavilonban. Október végén kéthavi tandíjat kell leperkálnom...

Simon

Transylvania

Nehezen indult, későn lett meghirdetve az idei kollégiumi kirándulás. Jelentkezők is alig akadtak. Így végül csupán 35 fővel vágott neki a busz csütörtök reggel a nagy útnak, Erdélybe. Sokan már többször jártak Romániában a csoportból, de én -bár már régóta érdeklődöm Erdély iránt- még soha. Sajnos a rendelkezésünkre álló idő igen kevés volt Erdély földrajzi méreteihez és a látnivalók sokaságához képest. Sok-sok minden kimaradt, de így is tudtunk időt szakítani arra, hogy megnézzük Nagyváradot, Kolozsvárt,

Sepsiszentgyörgyöt, Brassót, Nagyszeben és Vajdahunyadot.

Kolozsvár a főterével, templomaival, történelmi emlékeivel nyerte meg tetszésünket.

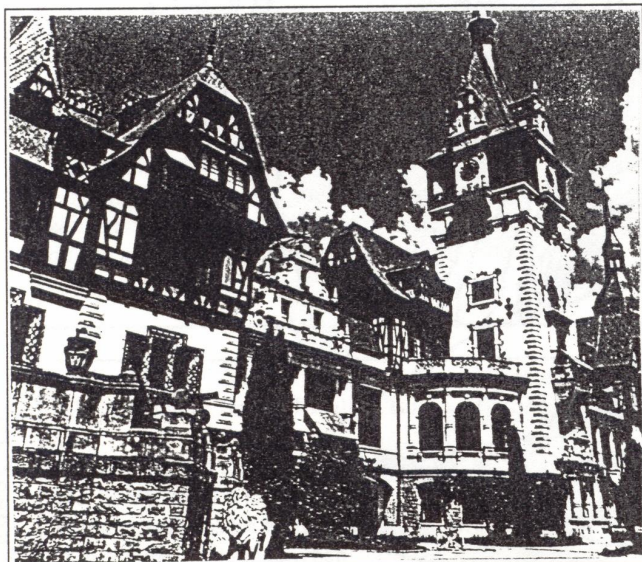
Brassónak csodálatos a szász jellegű belvárosa. Pár száz méterre ettől a Cenk-hegy, mint zöld fal emelkedik a város fölé.

Csodálatos volt az erdélyi táj is hegyeivel, folyóival. Most október elején a természet legszínompásabb ruhájában jelent meg előttünk. A zöldtől a sárgán, a vörösön át a barnáig szinte minden árnyalatban, s mindez a hegyoldalakon keveredve. Megnéztük a Tordai-hasadékot ami 2km hosszúságú és hatalmas falakkal övezi a szűk völgyet, majd ezen túljutva egy idilli hangulatot ébresztő zöld rétre jutottunk, ahol bivalycsorda legelészett. A kirándulás csúcspontját Sinaia és az odafelé vezető út jelentette, amely a 2505m-es Omul csúcs mellett vezetett el, hasonló nagyságú hófödte csúcsok kísérték utunkon. Sinaia ezen hegyek között megbúvó kis városka, ahová I. Hohenzollern Károly építette a Peles kastélyt. A kastély körül több hasonló stílusban épült villa található. Lenyűgöző volt ezen épületek pompája, a rajtuk elhelyezkedő fafaragások, és tökéletes harmóniájuk a tájjal.

Mindezen látnivalók mellett némi bepillantást nyerhettünk az erdélyi magyar kisebbség problémáiba, státuszába, kultúrájába, a székely nyelv szépségébe, és az ott élők vendégszeretetébe.

Bár ez az út csak bepillantás volt a természeti, néprajzi, kulturális, történelmi magyar szigetekkel rendelkező vidékbe, de ismerőseimmel elhatároztuk minél előbb visszatérünk, hogy alaposabban szemügyre vehessük Erdélyt.

Rigó Róbert

o Sinaia

Töröcsik Mari

Pár hete, pénteken, itt volt egy asszony. Hatvanéves, nagymamakorú. Bejött, és halk, fátyolos hangján beszélni kezdett. Hosszú, vékony ujjai között az ellmaradhatatlan cigarettával, s barna üvegű, nagy szemüvegben ült a fotelban, és beszélt..

Beszélt mindenről, ami eszébe jutott, hosszan, mesélősen el-el kalandozva, hogy legtöbbször már feledésbe is merült, hogy mi volt az eredeti kérdés.

De nem bánta senki. Csak ő létezett, meg a körülötte kavargó, felidézett képek, amelyek úgy peregtek tova, mint a régi, fekete-fehér filmkockák, és rajtuk sok-sok mozgó emberalak: még ma is élők, és olyanok, akiket már csak ő tudott életre kelteni, az ő fáradt hangja. Család és barátok, rokonok és pályatársak mind ott jártak-keltek ezeken a filmkockákon. Fábri. Soós Imre. Ruttkai. Latinovits. Pilinszky. Zsenik. Legendák. De erre a pár percre elevenek lettek és közeliak, egészen közeliak, szinte ismerősök.

Egy színésznő mesél. Töröcsik Mari. El sem hiszem, hogy ő ül itt, ebben a kollégiumi társalgóban, keresetlenül és egyszerűen, mintha mi sem lenne természetesebb. Védetlenül, fázósan nőies, és olyan hihetetlenül törekeny, mint egy hajszálvékony, finom üvegpohár.

Mesél, és semmihez sem hasonlítható, rekedt, néha elhaló hangja úszik a teremben. A pályájáról kérdezik, a kezdetekről, főiskoláról és színházról, és minden egyébről: örömeiről, elszántságról, szenvedésről és alázatról; s ő halkán, egyszerűen válaszol, s ha már nagyon elkalandozott, félbeszakítja önmagát, és bocsánatkérően fordul a közönség felé. "Ez unalmas, hagyjuk, rajtam kívül mást nem érdekel."

Tiltakozásunkra elneveti magát, és a szavak újra megerednek. Ahogy elgondolkodik, ahogy egyik dologról eszébe jut a másik, és elmerülten beszél, az arca hol felfénylik, hol elborul. Néha nagyokat derülünk, máskor meg csend telepszik a zsúfolt teremre, nehéz, néma csend; amelyben furcsán merev lesz a kéz, és súlyosak a könnyű, elröppenő szavak.

Pár pillanat szünet, aztán újabb kérdés - újabb cigaretta. Egy másik világ képei peregnek, fekete-fehér filmkockák, egy másik világé, amelyet csak a moziból ismer az ember, vagy onnan sem, mert ritkán játszott filmekben van megörökítve. És ezeken a filmekben egy madárcsontú, de lelkiileg elképesztően kitartó és fegyelmezett színésznő játszik, vált alakot, ölt magára más és más szerepet, amelyek mögül mégis mindig átsüt saját,

egyszeri személyisége: valami különleges, szelíd és fanyar varázs, amelynek mélyén egy árnyalatnyi fájdalom dereng.

Mikor az egyik kérdésre válaszolva azt mondta, hogy ő most is tudja ugyanúgy ejteni azt a bizonyos mondatot, mint a Körhintában, hogy "Ne olyan hirtelen, Máté..." - hitetlenkedve hallgattunk. Aytán megszólalt. szavai nyomán döbrent csend lett, majd felharsant az ámuló, nevető taps, amely a csodának szólt: a rövid, egyszerű mondatnak, amely a színésznő ajkát elhagyta. Mert a vézna, idős testből és a ráncos öregasszony-arcból naiv, ifjú hang rebrent, s abban a pillanatban ott ült előttünk egy fiatal lány, a Körhinta csodálkozó szemű főszereplője; egy múltba vesztett, távolságba oldódott lányalak, akiről azt hittük, visszahozhatatlan.

"Én mindent elvesztek" - kezdte Töröcsik Mari az est elején. "Annyi mindent elvesztettem már, s olyan dolgokat, hogy meg se merem mondani" - mosolygott fájdalmasan.

Eleinte sajnáltam, később azonban már csak az járt a fejemben, hogy szeretnék mindenemet elvesztve, nincstelenül is olyan gazdag lenni, mint ő.

Parragi

Eszter

A kollégiumi lap
szerkesztőségi üléseit
minden hétfőn 20.00-kor
tartjuk a Móra
Kávézóban

Október 4-én és 5-én 20-25 ezren gyűltünk össze a Parlament előtt, hogy tüntessünk a tandíj -pontosabban a tanadó- bevezetésének módja, illetve egyenesen a tandíj ellen. Ki-ki a saját szája íze és realitásérzéke szerint vett részt az eseményben. A megegyezés értékelése is ennek megfelelően

más-más volt. Volt, ki némi(?) szkepszissel ugyan, de csendesen rábólintott az eredményre, vagyis arra, 1996 szeptemberétől a hallgatókkal egyeztetett tandíj kerül bevezetésre, a 2000 Ft-os tanadót befizetjük, a kiegészítő tandíj léte pedig egy elkövetkezendő rektorok-Horn találkozótól függ. Az összegyűlt hallgatóság másik része hangos felháborodással nyilvánította ki elégedetlenségét. A zúgolódó tömeg hangadóinak kemény bírálatának célpontja nem csak a kormány, hanem a HÖKOSZ, és annak a vezetője, Szabó László volt.

Felmerül a kérdés: Mi lesz így? Lehet győzni egység, együttműködés nélkül? Aligha.

Erről, és a demonstráció egyéb részleteiről beszélgettem Béla Évával, a JATE HÖK elnökével.

-Mikor dőlt el, hogy országos tüntetés lesz Budapesten?

-Még nyár közepén, a választmányi ülésen került szóba a demonstráció ötlete, de valójában szeptember 9-én döntöttünk róla a HÖKOSZ gyűlésén.

-Mennyibe került?

-Még nem számoltam össze, de az összeget úgy tízezres nagyságrendűre teszem. A jegyek árából fedezni tudtuk a különvonat költségét. A plakátok, feliratok, stb jelentettek kiadást. Szponzoraink csak országos szinten voltak, Szegeden helyi szervezéssel meg lehetett oldani a dolgokat,

-A szegediek hogy vették ki részüket a megmozdulásból?

-Az összes szegedi rendező fantasztikusan dolgozott. Köszönet érte. Dícséretes, hogy a résztvevő hallgatóság számának arányait tekintve mi vonultunk ki legnagyobb számban a Kossuth térre, úgy 3500-an. Örülök, hogy a szegedi volt a legkulturáltabb, legtoleránsabb társaság, és hogy a többség megértette, tudta, mi a szerepünk. Aki nem, az jöjjön be az irodába érdeklődni, vagy majd látogasson el a fórumokra. Fájó dolog volt számomra, mikor csütörtökön este egy JATE-s hallgatót

hallottam a TV-ben, ki felállított magának egy saját elképzelést, ahelyett, hogy meggyőző-dőtt volna a valóságról. Meg kell érteni, a demagógia nem segít.

-Mit meséltek a küldöttség tagjai, akik a kormány képviselőivel tárgyaltak?

"NEM VAGYUNK PROFI POLITIKUSOK"

-Egyikük azt mondta, hogy életében nem voltak még ilyen nehéz percek, és nem is lesznek. Az ifjú titán nem volt hajlandó engedni, abszolút nem volt benne kompromisszumkészség. Horn volt a készséges, pedig nem tartom egy hiteles embernek. Mégis vele kellett tárgyalni. Nagyon kemény tárgyalás volt. Az indulástól az érkezésig megtett fordulat ha nem is 180 fokos, de 120-130 fokos biztos volt.

-Személy szerint elégedett vagy?

-Se igen, se nem. A fiúk azt érték el, amit maximálisan el lehetett érni. Nem jó megoldás, ők is mondták. Most jön az, hogy végig kell gondolni, higgyünk-e a lebegtetésben. Ha az igaz, akkor még sok eredményt érhetünk el, ha nem, akkor pedig szívunk, mint egy torkos borz.

-Nem gondolod, hogy a hallgatóság hálátlan képviselőtökkel szemben?

-Nem hálátlanság, ez az általános

kép, és ebben mindannyian felelősek vagyunk. Hiányzik a kölcsönös bizalom. A csütörtöki reagálás az eredményre a kormány hibája. Jól tudta, hogy összeugraszthat minket, ha nem lesz lezárta a tárgyalás. A kormány úgy rossz, ahogy van. Politikailag úgy packázik,

ahogy akar. Legközelebb hivatkozhat arra: Magukkal tárgyaljak? Egységesek egyáltalán maguk?

Valaki azt mondta, hogy nem vagyunk profi politikusok. Ez igaz, és ezért be is húztak minket a csőbe. De talán nem is kellene az lenni, ha a szakmai meggyőzések elegek lennének. Ám a kormány inkább politikailag, mint értelemmel akar irányítani.

-Mi lesz ezután?

-Nem tudom, mik fognak kialakulni. Egyelőre még nem kell fizetni. Ám aki úgy gondolkodik, hogy a 2000 Ft-ot nem fizeti be, irreálisan gondolkodik. Ha megtörténne, hogy senki nem fizet, akkor lemondanának a diákok képviselői, azok, akik beizzították őket a megmozdulásra. Az elsődleges feladatunk most az, hogy rendezzük sorainkat, és higgyünk azokban, akik képviselnek minket: a siker érdekében.

Szabó Kata

• Miért is vagyunk itt?

Sziasztok!

Múlt év második felében azaz öröm ért, hogy hat hétre mehettem ösztöndíjjal Pétervárra. Szerencsénkre repülővel utaztunk ki a képzésre (vonattal három nap lett volna az út). Ötvennégyen voltunk Magyarország különböző részeiről. Szegedről 18-an mentünk. Péterváron az igazi orosz tél fogadott minket. A pétervári repülőtérrel egyenesen a kollégiumba vitt a busz. Már itthon felkészítették - a legrosszabbra, így mikor kiértünk kellemesen csalódtunk. Igaz, a rózsaszínű falak és a "Szeretlek Téged Szerjozsa" (persze orosz nyelven csak nincs a gépen cirill betű) feliratok a szobában eleinte furcsának hatottak, de megszoktuk. A melegvíz-szolgáltatást fenn a negyedik emeleten nem élvezhettük, mert csak a földszinten működött és ott, ahol amerikai diákok laktak. Nekünk le kellett járnunk egy közös zuhanyzóba. De sebj! Hisz maga a kollégiumi élet vidám volt. Az ott lakó diákok nagyon barátságosak. A bárban együtt kapcsolódtunk ki. Ezen kívül volt étterme, fodrászata a kolinak és a portáról hívhattuk Magyarországot és minket is hívhattak otthonról.

Az első pillanatban elfogja az embert az "Észak Velencéjének" különleges hangulata: nagy város hosszú metro-vonalakkal, márványból épített megállókkal. Amikor sétáltunk a Nyevszkij proszpekten, eszünkbe jutottak a híres írók, akik ugyanitt jártak-keltek: Dosztojevszkij, Gogol, Puskin, Voltaire és még sorolhatnám. Péter-Pál erőd az 1703-as éveket, az Ermitázs(Téli Palota) és környéke, az Auróra, az Admirális, a Szmolnij az 1917-es időszakot eleveníti fel. Érdekességgént két dolgot említenek meg. Először is a Kunszkámera múzeu-mot, amit I. Péter alapított, és az ő gyűjteménye található ott. A világra született élőlény-furcsaságokat gyűjtötte össze. Így láttunk két fejű borjút, torzult és szíami embriókat, csecsemőket, három szemű "szörnyeket" stb. Másodszor a Péter-Pál erődnél a Néva folyónál döbbsentettek meg minket a jeges vízben fürdő emberek, akiket rozmárokknak hívnak. Ezt szemlélteti az egyik fénykép is.

● Néva-parti strand

Pár szó az esti szórakozásokról: Szerencsém volt megtapasztalni a sima és exkluzív diszkó közötti különbséget. Az egyik helyen 7000-8000 ezer rubelért (1,5 dollár, 1 kg kenyér 2000 rubel, természetesen ezek még a téli árak), a másik helyen 40.000 ezer rubel fölötti összegért mulathattunk. Micsoda különbség! Az előzőben főleg külföldi diákok, az utóbbiban táncos lányok és gyanús, kétes arcú fiatalemberek voltak. Ez is érzékeltette a kinti változásokat. Az üzletekben rengeteg a nyugati áru, természetesen az árak az egekig érnek. Kimondottan orosz termékeket külön keresni kellett (pl. az orosz "konfeti"-ket = csokit). A rendszerváltás az utcán is megmutatkozik: sok a tolvaj, sok a koldus - csak gitár helyett általában tangó-harmónikás kis fiúkat, középkorú nőket illetve könyv fölött imádkozó fiatalembereket lehet megsejteni.

Magyarul: látni a fényűzést - a telített boltokat, drága, klassz kocsikat - és látni a kis nyugdíjért sorbaálló öreg néniket, bácsikat, ahogy tolonganak a postán.

De térjünk rá a greceni egyetem dolgaira is, hisz fő célunk a tanulás volt. Különleges fogadtatásban részesültünk. Általában olyan tanáraink voltak, akik évek óta tanítanak külföldi diákokat (jó tapasztalattal rendelkeztek). Segítettek eligazodni a városban. Múzeumlátogatásainkhoz idegenvezetőt adtak, megszervezték a színházi programunkat. Mindenben

segítőkések voltak. Természetesen jól tanítottak, ha nem értettünk valamit, kézzelábrbal

elmagyarázták. Egy gondunk volt, hogy a termekben nem fűtöttek, és az órákon nagy kabátban, fogvacogva ültünk. Az elején házi feladatot is kaptunk, de belátták reménytelen ilyesmit várni, - tölünk, képtelenek voltak megírni azt, hisz szabadidőnket városnézéssel, művelő-déssel töltöttük.

Arra is volt időnk, hogy Péterváron kívül szemlélődjünk. Autóbuszsal utaztunk Novgorodba, ahol a várat - benne a Szófia Székesegyházat, műemlékeket, a Skanzenben a szög nélkül épített faházakat, fatemplomokat tekintettük meg. Puskinba, Pávlovszkba, Petrodvorecbe, a Ladoga-tóhoz elektricskán (HÉV-en) mentünk. Csak annyit írok róluk, hogy csodálatosan szép helyek, érdemes megnézni őket.

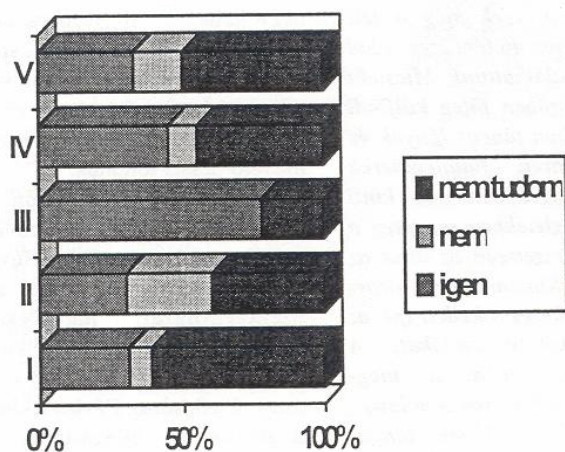
Akinek maradt tartalékja, elutazhatott Moszkvába vagy Finnországba vagy Tallinba. Bárhol is voltunk annyi él-ménnyel tértünk haza, hogy többünkben felmerült, még egyszer ki kellene menni. Csak legközelebb négy hónapra, hogy még jobban körülnézhesünk, újabb helyeket felfedezhesünk. S hát persze nyelvtudásunknak is jót tenne. Minde-mellett az igazi hideg orosz tél után szép lehet a tavasz is, amikor üzemelni kezdenek a szökőkutak és a parkok virágoznak.

Felmérés a tanárszakosokról

Szeptember végén összehoztunk egy fölmérést a kollégiumban lakó tanárszakosokról. Vagy inkább almerést, ugyanis oly nagy lelkesedéssel kiosztott kérdőíveinknek csupán egyharmadát kaptuk vissza kitöltve. No de se baj, azért így is értékes információkhoz jutottunk (például a kollégisták kérdőív-kitöltési hajlandóságáról...).

Az első kérdés nagyon könnyű volt: "Hányadéves vagy?". Egy hallgató kivételével erre mindenki tudott válaszolni. A második kérdésbe ("Tanár akarsz lenni?") már hét embernek tört bele a bicskája: a felajánlott három lehetőség (igen, nem, nem tudom) közül nem sikerült választaniuk. A fölmérés utolja (amely paradox módon annak egyben derekát is képezte) ígérte a legnagyobb intellektuális izgalmat. Itt tíz pályaválasztási szempontot kellett értékelni fontosság szerint egy ötfokozatú skálán. Ez a rész már kreatív energiákat is felszabadított: például az "egyől ötig" kifejezés sajátos interpretációs alternatíváit villantották fel a nullás illetve hatos osztályzatokat adók.

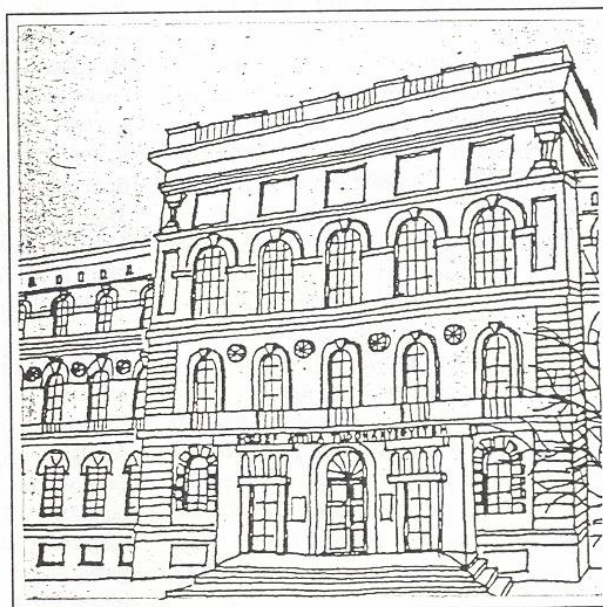
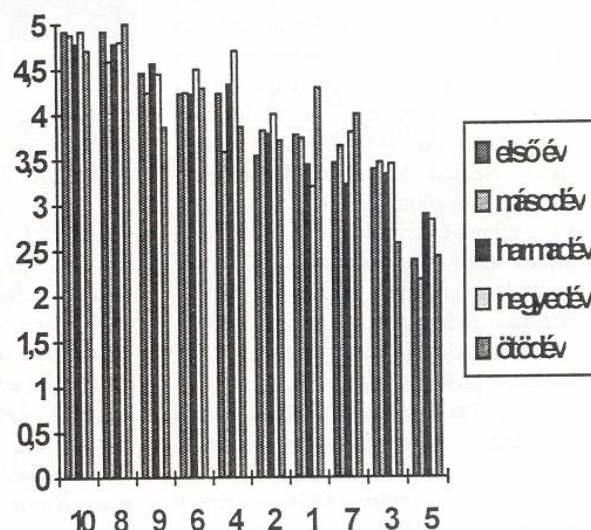
Az első diagram a második kérdésre adott válaszokat mutatja. Feltűnő a másodéves tanárszakosok kiábrándultsága (kb. egyharmad mondott nemet). Az is elgondolkodtató, hogy az ötödévesek fele még nem döntött; náluk csak az elsősök bizonytalanabbak.

A második diagram a szempontok értékelésének átlagát mutatja. Az megkérdezettek összességét tekintve a következő fontossági sorrend állítható fel (a legfontosabbtól kezdve):

- 10 (Szeretni fogom-e azt, amit csinállok?);
 - 8 (Alkalmas vagyok-e erre a pályára?);
 - 9 (Jelent-e kihívás számomra ez a munka?);
 - 6 (Szeretnek-e majd azok, akikkel együtt dolgozom?);
 - 4 (Az emberek becsülik-e a munkámat?);
 - 2 (Hol [melyik városban] kapok munkát?);
 - 1 (Mennyit fogok keresni?);
 - 7 (Lesz-e elég szabadidőm?);
 - 3 (Milyen lehetőségeim vannak az előrejutásban?);
 - 5 (A családom/baráti köröm mit szól majd a döntésemhez?).
- Az állás szeretete mindenkinek egyaránt meghatározó. Az alkalmasság legkevésbé a másodéveseket, leginkább pedig az

utolsó évben amúgy is gyakorlati megmérettetésre és így szigorúbb önvizsgálatra kényszerülő ötödéveseket aggasztja. A végzősök önbizalmának megrendülését jelzi a kilencedik és a harmadik kérdés rezignált leponozása is. A negyedévesek érzelmes oldalukat mutatják: számukra a személyes szeretet és a közösségi megbecsültség a fontos. Ők azok, akiknek még legjobban számít a család és a barátok véleménye. Ők kötődnek leginkább helyhez (városhoz) is; szemben a Nagy Költözés után illetve előtt álló első- és ötödévesekkel. A fizetés és a szabadidő központi szerepe némi hedonizmust sejtet az ötödévesek életérzésében; bezzeg a lelkes harmadévesek nem törődnek ilyesmivel. (Igazuk is van. Kicsire nem adunk.) A lista aljára a család és a baráti kör befolyása került; ezt legerősebben a másodévesek utasították el.

Kertpresszó (Nyugi)

A helyzete ideális. A Herman és Móra Kollégiumok közvetlen közelében, Újszeged szívében található. Szolid asztalkáival, kerthelységével, virágaival és örökzöld bokraival családi szórakozóhelynek nézhetné az ember, ahol sörhasú apukák és telt anyukák vesznek üvöltő gyermekeiknek egy fagyit, maguknak pedig két Dreher.

De nem. Ne tévesszen meg senkit a vasárnapi sütemény vagy a nyári fagyalt! Sem a polcok tetején árválkodó tömény szeszek: Finnlandia vodka, Black Velvet whisky! Ezekkel soha senki nem él. (Bár vidéki barátaim tévedésből megittak itt két üveg Uzot.) Ez a kocsmá más. Jómagam eléggé ismerem az arcát...

Reggel, amikor az egyetemre rohanunk, még alszik: másnapos. Tíz körül már felfedezhető Erika, Szilvi vagy Anett, bebocsátásra várnak a kapu előtt. Délelőtt kihalt, néhány festékes ruhájú munkás féldecizik szolidan, vagy betér pár jólszituált üzletasszony: narancsdzsúza. Ezt a tévedést délután már nem követik el. Ekkor érkeznek az egyetemisták. Sör, bor, feles - igényesebbeknek gin-tonik - oldódik a napi feszültség.

Jómagam fröccsöt iszom, bölcsen átlátva, hogy a bort úgyis vizezik (vagy a vizet borozzák?), hát akkor adjunk neki mi is egy kis szódát, csak hogy meglegyen az az illúzió, hogy mi kértük így felhívítva (Lányok! A vörösbort rosé jellege azért mégiscsak túlzás!)

Elkövetkezik az este. Jönnek a gimnazisták. Még mindig a korosabbak vannak főként, de ezen tizenévesek jelenléte néha irritálóan kézzelfogható. (Túl hangosak, na!)

A koncertnapok a legjobbak. A fogyasztás nő, meredeken, határ a csillagos ég. És akkor már az sem baj, ha a gitáros fakezú, vagy az énekes otthon hagyta a hangját. Ülünk négyen, szolid nyolc kisfröccsök fölött, s ekkor megszólal a szép szőke jogászlány:

Nem ihatnánk valami tartalmasabbat?

A törzsvendégeknek ilyenkor is üvegpohár jár, ne bántsa érzékeny lelküket a fránya műanyag. Táncolni kezdünk: feldobáljunk vérgyöngyeinket és agyvelőkarikáinkat, feltartott arcunkra hull, hull a csillagpor...

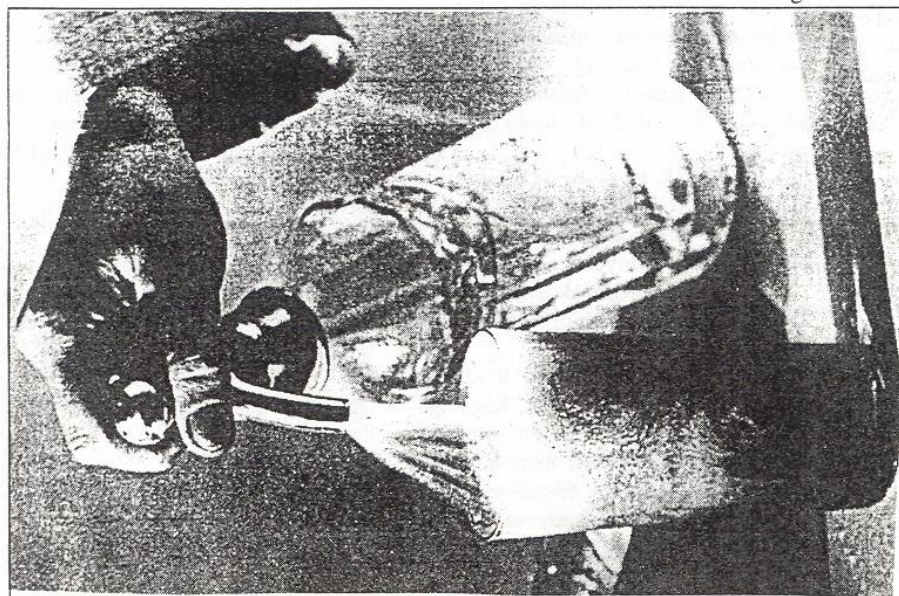
Tizenegy óra felé:

Záróra, fiatalok!

Rendezetlen sorokban oszlik a tömeg, magával cipelve utolsó kortyait. Kisöpri az eufóriát, előlbitik az extázist, lekapcsolják a felszabadultságot. Az éjszaka további része magánügy: elmegy még valahová, vagy betakarózik, magadra húzod az álmaid.

Minden kocsmának arca van. A Kertpresszó züllött képű alkoholista. Vagy inkább egyik törzsvendégére hasonlít - biztosan te is találkoztál már vele - vékony, közepmagas, festékes munkásruhában, szakálla van, gondozatlan barna haja, sokdioptriás szemüvege. Az újszegedi Woody Alan.

Ignatio Rez

Szászvárosi József: A fröccs

Októberi mozimûsor

Belvárosi Mozi

5-11 A lény (Species)

am. sci-fi rend.: Roger Donaldson
szer.: Ben Kingsley, Michael Madsen

12-25 Az utolsó esély (Crimson Tide)

19-25 csak 3 és 1/4 6 óra

am. akció rend.: Tony Scott
szer.: Gene Hackman, Denzel Washington

19-25 Késérő mész (Bitter Moon) 1/2 8

óra fr.-ang. rend.: Roman Polanski
szer.: Peter Coyote, Emmanuelle Seigner, Hugh Grant
zene: Vangelis

26-1 Játssz a túlélésért! 3 és 1/4 6

am. akció
rend.: Ernest R. Dickerson
szer.: Ice-T, Rutger Hauer, Gary Bussey

26-1 A rettenthetetlen (Braveheart)

7 óra
am. rend.: Mel Gibson szer.: Mel Gibson, Sophie Marceau

Korzó Mozi

5-18 Az első lovag 9-11 és 16-18 de. is

am. rend.: John Turteltaub
szer.: Sean Connery, Richard Gere, Julia Ormond

19-1 Watworld 23-25 és 30-1 de. is,

26-1 1/2 4 és 3/4 6 óra

am. rend.: Kevin Reynolds

szer.: Kevin Costner, Dennis Hopper

26-1 Játssz a túlélésért! 8 óra

Kamara

5-11 Ébredés 3/4 6 óra

magyar rend.: Elek Judit
szer.: Eszes Fruzsina, Hernádi Judit, Kern András

5-12 Alain Tanner életmű sorozat 5-11.

8 óra, 12-én 3/4 6 óra

5. A fehér városban

6. Senki földje

7. Egy láng a szivemben

8. A fantomvölgy

9. Rose Hill asszonya

10. Ay ember, aki elvesztette az

árnyékát

11. Lady M. naplója

12. A kikötő emberei

13-18 Férfiak mélyrepülésben 3/4 6 óra

fr. rend.: Jacques Audiard

szer.: Jean-Luis Trintignant

12-18 Skót filmhét 8 óra

19-25 100 éves a Gaumont

26-1 Rablóhal (Rumble Fish)

am. rend.: Francis Ford Coppola

szer.: Mickey Rourke, Matt Dillon

Téka

5-11 Congo

am. rend.: Frank Marshall

szer.: Dylan Walsh, Laura Linney

12-18 A lény

19-25 Passion Fish

rend.: John Sayles

szer.: Mary McDonnell, Alfre Woodard

26-1 A brooklyni testvér

magyar rend.: Gárdos Péter

szer.: Haumann Péter, Bán János, Hernádi Judit

Kamara

Skót filmhét, Sealladh

12. Sekély sirhant

13. Idegenül

14. Testvéri szeretet

15. Venus Peter

16. Csendes sikoly

17. A közeli szoba

18. Trilogia

100 éves a Gaumont

19. Úttörők

20. Nikita

21. Metró

22. Danton

23. Postakocsi

24. A nők városa

25. Fiatalnak lenni veszélye

Riport Takival, a Timur Lenk énekesével

-Honnan jött az ötlet, hogy ezt a nevet válasszátok?

-Mint tudod, az együttes törisekből áll. Szigorlatra készülés közben bukkant fel ennek a jeles történelmi személyi-ségnek a neve, akinek a ténykedéséről a Tolnai-Világkrónikában lehet többet olvasni. Óriásiakat röhgöttünk, miközben készültünk. Innen a név.

-Hogy kezdődött az együttes története?

-Még a zsámbéki főiskolán kezdett kialakulni a banda. Akkoriban KFT és Második Műsor számokat játszottunk, majd később saját dalokat is irtunk. Ezeket azonban már nem játsszuk a koncerteken. Az együttes tulajdonképpen Szegeden éledt újjá. Akkor harmadéves voltam. 1993 márciusában volt egy nyitóbuli a Mátyás Vendéglőben (a helyet azóta bezárták), s ott léptünk fel először a Csúsztatva Csavarás társaságában. Háromszáz ember zsúfolódott be arra a kis helyre, és természetesen mindenki részeg volt..A koncert egyébként borzalmasan sikerült., a Csúsztatva Csavarás mentette meg valamennyire. Akkor úgy gondoltuk, hogy abbahagyjuk a zenélést. Ezekután nagyon meglepődünk, hogy Zelenyánszky Balázs felkért minket, hogy lépjünk fel a töris bulin, az IH-ban. Az a koncert viszont jó volt. Ekkorra tehetjük körülbelül a Timur Lenk indulását.

-Tanulmányok korábban zenélni?

-Én sosem tanultam, nem is tudok. A korábbi szólógitárosunkat, Fischert lefokoztuk dobossá. Ő ugyanolyan jó gitáros, mint amilyen jó a doboknál. Dirty már régóta gitározik. Ő egyébként

Timur Lenk-koncertek:

október 9.:

Sarokház - jogász-közigazdász buli

október 17.:

Regös Bendegúz tábor (ahol a VIZIT volt) - önálló Timur Lenk-est

november 7.:

Töris-buli - BTK VII. terem

Októberi színházműsor

Nemzeti Színház

okt. 11. 19 h Bál a Savoyban bérletszünet
okt. 12. 19 h Bál a Savoyban bérletszünet
okt. 20. 19 h Eurandot bemutató Premier bérlet
okt. 21. 15 h Bál a Savoyban bérletszünet
okt. 24. 19.30 Filharmónia koncert
okt. 25. 19 h Turandot Universitas 1 és 2
okt. 26. 19 h Turandot Molnár
okt. 27. 19 h If, tavaszi éldozat bérletszünet
okt. 28. 19 h Turandot Mecenás
okt. 31. 19 h DÉMÁSZ gála

Kamara Színház

okt. 13.,14.,17.,18. Hippolyt, a lakáj Premier, bérletszünet, Bajor 1 és 2
okt. 19. Koldus és királyfi minden jegy elkel
okt. 20., 25. 26. Svejik bérletszünet, Tömörkény 1 és 2
okt. 24.,31. Bevíz úr hazamegy bérletszünet
okt. 27., 28. Hippolyt, a lakáj Páger 1 és 2

egy szekszárdi koncerten kapta a nevét, amikor Takács Tamás Dirty Blues Band- ként léptünk fel. Nem nagyon szerette ezt a nevet, de már megszokta. Ennél jobban csak a Dirty Cicát szereti, így ha ezt megírod, akkor annak nagyon fog örülni!

-A legutóbbi koncerteteken, a Nyugiban más szólógitárossal láthatunk benneteket. Ő új tag, vagy csak beugrott helyettesíteni?

-Csak beugrott. Arról volt szó, hogy az eredeti szólógitárosunk nem is tudott a koncertről. Fülel kaptunk, hogy a Nyugi bezár, ezért gondoltuk, hogy adunk egy búcsúkoncertet.Ez olyan hirtelen jött, hogy Mihály helyettesített. Jó gitáros, de a számokat nem nagyon ismerte.

-A nyugis bulioknak szinte hagyomány volt...

-Igen, jó kapcsolatban voltunk a tulajjal, ezért játszottunk ott sokat. Az utolsó előtti koncert után kaptunk egy kis "ejnye-bejnyét". (A közönség már az asztalon táncolt.) Azonban ahogy a kasszába pillantott a főnök, rögtön megenyhült.

-Remélték, hogy az új tulajdonossal is hasonló kapcsolatokat lesz?

-Igen, nagyon szeretnénk. A Nyugiban jól érvényesül a Timur Lenk.

-Hogyan fogadjátok a kritikákat? Itt gondolok a Délmagyarországból megjelent írásra is.

-Nos, általában nem jók a vélemények rólunk, de elismerjük, hogy igazak, jogosak..Ami a "Délmagyar"-béli cikket illeti ezéért, ezért nem vállaltunk fellépést a legutóbbi tüntetésen. Ettől függetlenül töretlen kedvvel csináljuk tovább. Ha a negatív kritikák akár tíz

százalékát is felvettük volna, akkor már évekkel ezelőtt sírva-ríva abbahagytuk volna a zenélést.

-Vannak komolyabb terveitek, vagy csak buliból, hobbiból játszatok?

-Igen, buliból, hobbiból, s közben várjuk a producet, hogy lemezt csináljon velünk. Egyébként Szegeden egy zenekar úgy futhat be, ha a Rock Club felkarolja. Ez nekünk eddig nem sikerült, pedig párszor felléptünk már ott. Hamarosan kész lesz az új kazetta is. Annyit elárulhatok, hogy az új Timur Lenk-sláger címe "Az élet lights" lesz. Megígérhetem, hogy sem zenében, sem szövegben nem fog eltérni a többitől. Egyszerű lesz és tömör.

-Szerinted mi a népszerűségetek oka? Hisz itt Szegeden, az egyetemisták körében elég közkedveltek vagytok.

-A Timur Lenk mindig is képviselt egy sajátos feelinget. Volt olyan koncertünk, amelyik mind zenei, mind technikai szempontból katasztrofálisra sikerült, a hangulat azonban óriási volt. Ami példaszerű, az a közönséggel való nagyon jó kapcsolat, a közvetlenség. Egyszer játszottunk Kaposváron. Egy csarnokban volt a koncert. Nagy színpad, túl nagy távolság a publikum és az együttes között. Egyszerűen nem lehetett kapcsolatot teremteni. Nem is sikerült jól a buli. Ez is bizonyítja, hogy egy Timur Lenk-koncerthez hozzá tartozik a közönség, és a vele való jó kapcsolat is.

Molnár Zsolt

Farinelli, a kasztrált

Keserves dolog a nemnélküliség. Nem tartozol sem ide, sem oda, csak hányódsz és bukdácsol az emberek között, egyiktől a másikig.

És keserves dolog istenáldotta tehetségnek lenni, aki kincset őriz magában, féltve és boldogtalanul, mint egy lezárt szelencében.

Farinelli, a kasztrált épp annak köszönheti páratlan sikerét, ami egyben szerencsétlenné is teszi. Olyan bizonytalan, ellentmondásos minden, fullasztó ez az egész pompakedvelő, szerepjátszó barokk ál-világ, a zsúfolásig tömött díszleteivel és arany pávatollaival: egy maszkot hordó kor, amelynek túlhalt, beteges szépségvágyában semmi sem elég drága, semmi sem elég mesterkélt. És rettenetes a két testvér sorsa, akik behódnak - ha úgy tetszik áldozatul esnek neki - két testvére, akik egymáshoz vannak nőve, mint a számi ikrek, örökre és elválaszthatatlanul. Akik furcsa, abnormális munkamegosztásban élnek.

Bár Farinellit bátyja kasztráltatta, mégis, nemcsak ő, mindketten áldozat-

tok, beleszorítva valami lehetetlen helyzetbe. Ennek az összenöttségnek, örök együtt-létnek az ellenére, vagy talán éppen ezért, mindketten embertelenül magányosak, olyan árvák, amilyen árvák csak azok lehetnek, akik létük egyik felét elvesztették.

És a művészet... Léteznek divatok, tetszeni akarás, rangos pártfogók, közönség. Az még csak hagyján, hogy vannak művészek, akik kiszolgálják, és tucatszám gyártják a népszerű műveket. De akkor mi van, ha valaki kiszolgálja ugyan a közízlést, de a tetejébe még maradandót is alkot?

Tulajdonképpen Farinelli bátyja is ezt csinálta, mi-kor az elterjedt szokásnak megfelelően kasztráltatta széphanú fivérét, aki mégsem maradt pusztán ének-lő gép, vagy valamiféle hangszámvirtuóz, hanem mély érzésű, tehetséges művész.

Művész és ugyanakkor a "természet csödjé", ahogy a film egyik szereplője, az önmagához és másokhoz egyaránt könyörtelen génusz, Handel fogalmaz. Nincs énekében semmi - hangzik a vád

-- csak üres bravúr, sikerhajhászás, öntetszergés és beteges hiúság. Csak-hogy később Handel, a nagy zeneszerző sem képes kivonni magát Farinelli éneklésének hatása alól: a kasztrált férfi hangja lelke mélyéig felkavarja, mikor az ő művét adja elő.

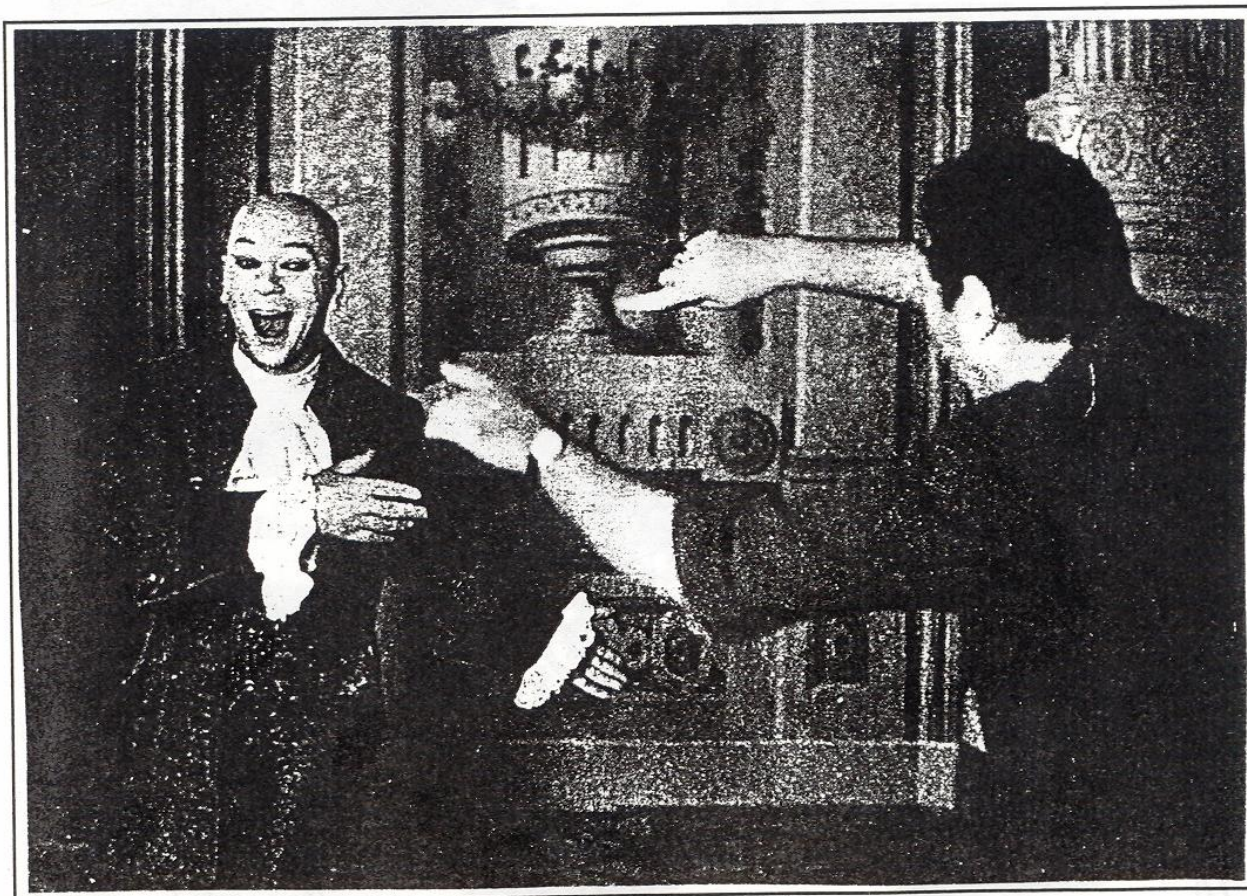
Furcsa film a Farinelli, talán kissé szájbarágós, de azért érdekes. Optimista végkicsengésű, hiszen ahogy a művészetben sikerül nagy nehezen méltó

Keserves dolog a nemnélküliség.

társra akadnia a címszereplőnek - Handel személyében - ugyanúgy a magánéletben is. Bátyja hathatós

közreműködésével családja lesz, s így immár nemcsak ő, de gyermeke is az idősebb fivérnek köszönheti létét: a középszerű zene-szerzőnek, aki megsemmisíti egyetlen, nehezen írt remekművét, s így tragikomikusan ketten - Farinelli és kis-fia - maradnak szétzilált élete legna-gyobb műalkotásai.

Parragi Eszter

Egészséges táplálkozás

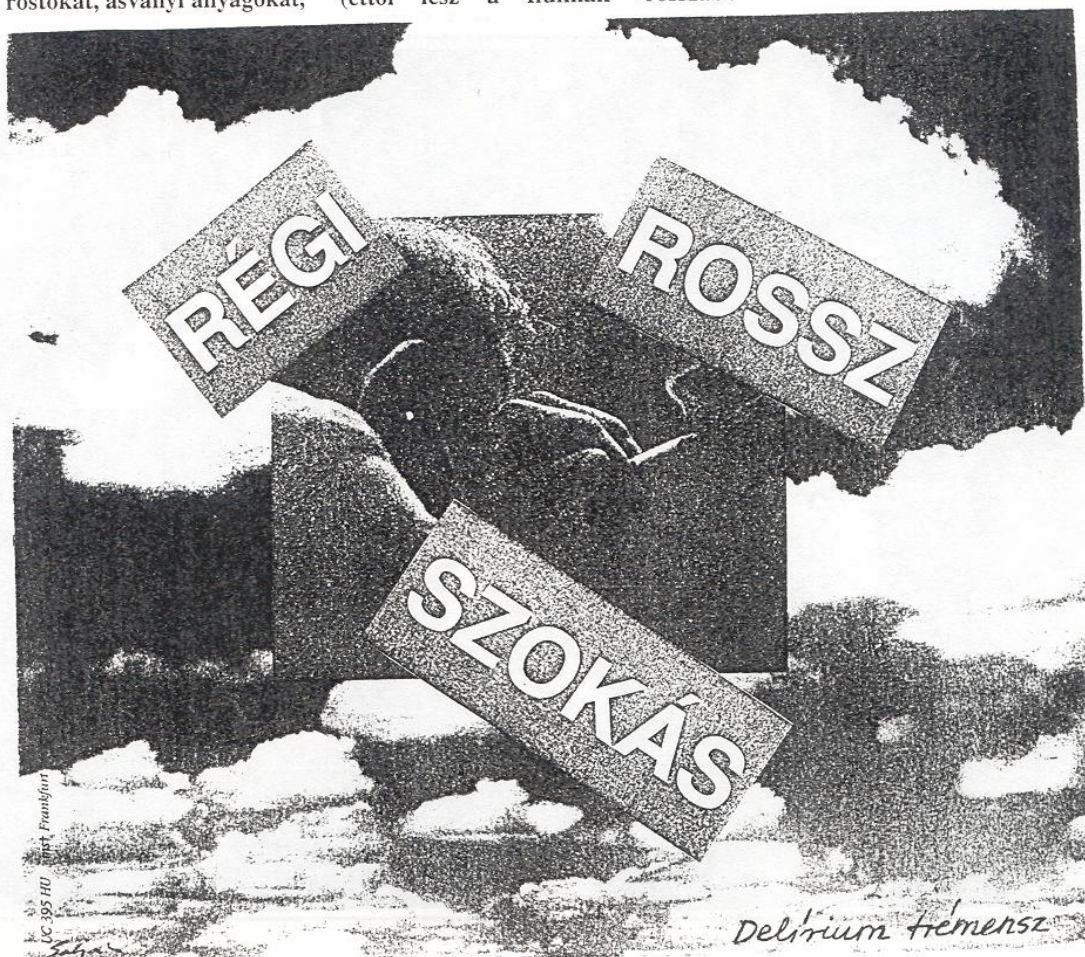
Egyszer volt egy ember. Mindennap megette a maga kis kenyerét, sok hússal, zsírral, jól megfűszerezve. Hó végén, amikor pénze fogytán volt, már nem mindig evett, de a napi sör akkor is dukált. Gyümölcsöt lusta volt vásárolni, a tej meg úgyis megromlik. Meg is halt 35 évesen. Régen még nem tudták, s ma is csak propagálják: oda kell figyelni, mit eszel. 1992-ben az USDA (USA mezőgazdasági minisztérium) a legújabb kutatások alapján elkészítette ajánlását, az ún. Étrendi Piramist. Ennek lényege, hogy különböző típusú ételek különböző mennyiségeit határozza meg, amit érdemes figyelembe venni. A táplálék mennyisége persze függ az adott személy korától, nemétől, aktivitásától.

A legtöbb civilizációs betegség is a helytelen táplálkozás következménye. Ennek elkerülése érdekében étkezzünk változatosan, hogy szervezetünk a szükséges fehérjét, rostokat, ásványi anyagokat,

vitaminokat egészséges arányban kapja meg. Az egészséges testsúly fenntartása csökkenti a magas vérnyomás, szívbetegségek, egyes rákfajták kialakulásának lehetőségét. Étrendünk legyen alacsony zsír és koleszterintartalmú, így csökken egyes rákfajták és a szívinfarktus esélye. Mivel a zsír ugyanannyi szénhidráthoz v. fehérjéhez viszonyítva több, mint kétszer annyi kalóriát tartalmaz, az alacsony zsírtartalmú étrend segít fenntartani az egészséges testsúlyt. A sok gyümölcs, zöldség és gabonatermék biztosítja az összetett szénhidrát, rost, és vitaminszükségletet, valamint segít a zsírbevitelt alacsony szinten tartani. Kevés finomított cukrot használjunk, mert az ebben bővelkedő étrend túl sok kalóriát, de kevés tápanyagot tartalmaz, és még fogszuvasodást is okoz. Sőt se használjunk sokat, mert növeli a vérnyomást. Az alkoholos italok is csak kalóriát adnak, nem tápanyagot (ettől lesz a fiúknak -rosszabb

esetben a lányoknak is- kellemesen petyhüdt, undorító sörhasa, vagy egy jó kis májfenéje), továbbá bizonyos mértékű fogyasztása (kezdőknél kicsit kevesebb) balesetekhez is vezethet, s használójának cselekedetei hasonlóak lesznek, mint emberré válása előtt.

De nem elég összeállítani egy ilyen étrendet, bevásárláskor meg kell nézni, hogy mit veszünk. Pl. fontos (lenne) a bio- (azaz vegyszer nélkül termelt) élelmiszer, a natúrföldolgozott étel, és a megfelelő csomagolás. Ez neked is fontos, hiszen minden ettől függ: milyen kedved lesz aznap, tudsz-e figyelni órán (megjegyzés: ez függ a tanár minőségétől is), a vesekőved után kapsz-e gyomorfekélyt is, avagy évente csak egy pzs-t kell elhasználnod (azzal is az asztalt töröld le). Ha pedig hosszú távra tervezel, bizony az életkort is befolyásolja, hogy most (!) mit és mennyit eszel.

Premeditált ermittáció (avantgard mesécske)

Quondam, az infernális hidroszférán is túl, existált egy stilárisan in facto avantgard, voici velleitásban viszont romantikus, vertikálisan voluminózus, rosso antico, azúrszemű, spasmogén, a'l'exterieur orbikuláris smukkot viselő, hippopléziás stramm junior. Indult is ahead intermahagóni egy szkréperrel a fákat undulálva nihillizálni. On momente autokollomációt vett ad notam. Stande pityere interesszált az intuíció bliccelt nervusaiban, hogy az etranger deltamodulációban delektálja magát, ami nincs is causalis nexusban az ő ekliptikus pleiádjával. És fiat voluntas tua fibráit felfelé stimulálván startolt az excitikus, fasczináló fotoemisszió felé.

Prolix post factum a bubit nem kolladuálta homo. A familiát afficiálta a facto, így rezolválták a strabancer reverzióját. Momentán a pater veni minden rekvizítummal (nimalicus martinus et cetera). Steppelő neuritjait aktivizálva egy florisztikailag fregmentális, explodált sztyeppét lokalizált. Ad analogiam ő is konzekventált a szekretív lumenre, s trahit sua quemque voluptas - elindult az evidenter nem abszentált effektus felé...

Az unikum mater dolorosa desperált, így a familia rekuperációja érdekében verbálisan reflektálta a respektábilis Charlie Chan detektívet. A prokurátor Honlulból vergált en personne, hogy az excepcionális factumot rekognoszálja. Krisével és luminofor prizmájával a sztyeppén regisztrálta a luxot, s az originalitás determinációját szicoid metódusban performálta. Preparálta mobilis spektroszkópját, s optoelektronikailag analizálta a lument.

Am ekkor aberráns non putarem experimentált: color rosa abszentált. Post prolix deliberandum statuálta a startot. Immediate obszerválta a román thermotechnikai laboratórt, akit így interrogált: quo rosa? A masculinum plattul ophtalmoscopiált, akklimatizálódott, majd így projektált: ott. Chan egy homesteadot explorált en face, de experientia est optima rerum magistra - a dolosus laborátor nem diszkreditálhatta őt. Prekauciózusan approximálta az entréet, s odabent res ipsa loquitur inexplikálisan volt Piroška, quod nem lamentált, hogy en route in extremis már nem diszponibilis a Master Cardja, hanem a bestiával emocionált, a matróna pedig az undomesztikált animália caudalis extremitását transzmittálta az attenuátorhoz. Ab esse ad posse Chan percipiálta, hogy a fotoeffektus és a szolúció osztentatívám közel van, s ens reale: ott volt en bloc pater, fiú, s egy fluoreszkáló kerámia és ott állt a pianínón egy fényes régi, régi, régi, régi lámpa...

A vidéki paraszt és a mágikus fény (rég magyar népmese)

Egyszer volt, hol nem volt, az Óperenciás tengeren is túl, élt egyszer egy avantgard stílusokat képviselő, magában impresszionista jegyeket hordozó, ám valójában romantikus érzületet tápláló magas, vörös, kékszemű, pulykatolyás képű, bal fülében karikafülbevalót viselő, gólyalábú, lúdtalpas fiatalember.

Elindult az erdőbe fát vágni Black and Decker gyorsfűrészszel, s egyszer csak nagy fényt látott az erdő túlsó oldala felől. Azonnal felvillant agyában a kíváncsiság, testében a vágy, hogy meglesse ezt az ismeretlen jelenséget, mely talán nem is az ő ekliptikus galaxisából származik. Súlyos és lúdtalpas lábait megemelve, majd egyre gyorsabban emelgetve elindult a kijelölt, elbűvölő és titokzatos fény felé...

9 hónap múlva itt a nyár, de a legényt azóta sem látta senki. A szülők elkezdtek aggódni, így tehát elindultak fiuk felkutatására. Először az apa: vitte Márton, a libát, egy Black and Decker gyorsfűrészszel, s addig ment, míg egy kitaposott, leégett tisztást talált letört faágakkal teli. És jaj, észrevette ő is a titokzatos fényt, egészen közel. És elindult felé.

Az egyedül maradt anya nem bírta tovább a várakozást, és gyermeke, valamint férje utáni aggodalmában felfogadta Charlie Chant, a detektívet, hogy keresse meg szeretteit (hiánya volt). Chan különrepülővel érkezett Honoluluból, hogy a felettébb különös esetre fényt derítsen. Fogta nagytűőjét és gyíklesőjét, majd elindult. A tisztáson észrevette a fényt, és a forrás eredetének meghatározásához egyből a Szűcs-féle technikai úton látott hozzá. Elővett összecukható spektroszkópját, és elemeire bontotta a fényt. Am ekkor olyan megdöbbentő dolgot tapasztalt, amire eddigi praxisában nem volt példa: a piros szín hiányzott. Hosszas gondolkodás után mégis úgy döntött, hogy elindul. Nemsokára találkozott is a román favágóval, akinek egyből feltette ezt a kereszkérdést: itt a piros, hol a piros? A favágó nézett egy darabig, majd végre kibökte: ott. Chan csak egy mézeskalácsolókat látott ott, de tapasztaltabb detektív volt annál, hogy egy ilyen román favágó felültesse. Óvatosan becserkészte hát a házat és benyitott; legnagyobb meglepetésére valóban ott volt Piroška, aki már nem szomorkodott azon, hogy elvesztette a betétkönyvét, hanem inkább a farkassal malmozott, a nagy pedig kötögette a farkas farkát a kettőhúshoz. Charlie Chan észlelte, hogy közel van már a fény forrása és a megoldás kulcsa, s valóban: megpillantotta az apát, gyermekét, valamint egy fényes porcelánt, és ott állt a zongorán egy régi...régi, régi, régi, régi lámpa...

S. Sz. meséjéből

-firebird-

Szerepjáték

1. A perzselő napsütésben a félelmetes Timotei sivatag még félelmetesebb. A vöröshomokon abasziszi nádrágó egerek hancúroznak. A homokban eltűnődő erdő szélén állsz, egy ösvény elején ahol még egy tábla is áll. Elolvasod(lsd.2.), vagy nem(lsd.3.)	2. A táblán órk nyelvű felirat van, ezért nem bírod elolvasni(lsd.3.)	3. Továbbindulsz hát egyre beljebb az erdőbe, ám egyszercsak egy reaktorhulladék mögül hirtelen egy vörös ninja ugrik eléd meglepetésszerűen és egy bal-tával rádtámad, de azért a késeddel te jössz először. Szerencséd van (lsd.10.), nincs(lsd.4.)	4. Iszonyú csapásod elzúg a vörös ninja mellett, és kettéhasít egy közelben gombászó anyókat. Most ellenfeled üt(lsd.5)
5. (lsd.6)	6. Szerencséd van (lsd.7), nincs szerencséd(lsd.8.)	7. Ellenfeled melléd sújt, ütése nyomán artézi víz tör fel a talajból.(lsd.9.)	8. Elsötétedik előtted a világ és minden eltűnik. (lsd. 1.)
9. Újra te jössz a harcban. Szerencséd van (lsd. 10.), vagy öngyilkos leszel (lsd.8.)	10. Bár hatalmas szúrásod ismét nem talál,ellenfeled egy gonosz varázs-lat hatására önma-ga ellen fordítja fegyverét, majd kettéhasított ge-rincoszloppal föld-reterül. Van nála balta, stb. (lsd.11.)	11. Továbbmész és beérsz a városba. A város elején meglátsz egy kénsavval teli hordót. Mit teszel? Tovább mész(lsd.12.), vagy belemászol?(lsd.8)	12. A város főterére érve észreveszed, hogy mindened ellopták. Mit teszel? Csendesen zokogsz magadba roskadva(lsd.13), vagy rettenetes üvöltésekkel követeled a javaidat(lsd.14.).
13. A főtéren sok érdekesség van. Nemsokára víg lármára leszel figyelmes, amitől még jobb kedved lesz. Körülnézve látsz egy bankot, egy templomot, egy masszázsszalont és egy kocsmát. Kinn maradsz(lsd.15.), vagy bemész a kocsmába(lsd.16.)	14.A város lakói egy darabig furcsán bámulnak rád, majd elkapnak és a város főterén meglincselnek. (lsd.1.)	15. Egy idő után elunod a várakozást és bemész a kocsmába. (lsd.16.).	16. A kocsmában nagy a zaj és füst is van. Embereket és trollokat látsz sörözgetni, az egyik sarokban pedig asszír harcosok és dolomitkereskedők beszélgetnek. Csak ezután tűnik fel számodra a kocsmáros, aki egy nagydarab vöröspofájú, szőrös állat. Nyakában üstdob lóg. Azt kérdi, hogy rendelsz-e(lsd.17.), vagy kita-karodsz és nem rontod itt a szén-oxigén arányt.(lsd.13.)
17.Megkapod a Városi Specialitás koktélt, de a szagát már percekkel előtte megérzed. Belepillantva a korsóba a sűrű vörös masszában két fülbemászót, hajcsomókat, egy gombot és sárgaré-pát veszel észre. A kocsmáros vigyo-rogva emeli feléd szőrös mancsát, és az italért cserébe ezer aranyat követel. Fizetsz(lsd.18.), vagy méltatlankodni kezdesz a Városi Specialitás koktéll állaga miatt(lsd.14.).	18.Amikor fizetni akarsz rájössz, hogy pénzed az nincs!(lsd.19.)	19. A kocsmáros dühösen ordíbal veled, szélhámosnak, mocsoknak nevez és utalásokat tesz felmenőidre. Végül elővesz egy számszerűt és rád támad. Mit teszel? Szembeszálsz vele (lsd.20.), vagy a helybélieket felszólítod, hogy védjenek meg és tegyenek igazságot (lsd.14.)	20.Hősiesen szembeszálsz a kocsmáros rohamával.(lsd.8.)

Irták: Mangó Zoltán, Molnár Zsolt, Német János, Parragh Eszter, Sabján Andrea, Szabó Katalin, Tanács Viktória, Tornai István, Varga Zita

Rajzok: Mangó Zoltán, Sabján Andrea

Szerkesztette: Tornai István

Támogatónk: Móra Koll. Kollégiumi. Bizottsága

Megjelenik: 150 példányban

2	Munkanapokon	Szabadnapokon	Munkaszüneti napokon	0 Erdélyi tér
10 percenként	5.40-8.30 13.30-18.30			10 Déltér
20 percenként	4.40-5.40 8.30-13.30 18.30-19.50	4.40-13.00		11 Temesvári krt.
30 percenként	19.50-22.20	13.00-22.30	4.30-22.30	28 Vértói út

17	Munkanapokon	Szabadnapokon	Munkaszüneti napokon	0 Víztorony
10 percenként	6.45-7.55			2 Középfasor
15 percenként	4.45-6.45 12.50-18.05			3 Főfasor
20 percenként	6.10-12.50	4.50-18.30	4.50-18.30	8 Széchenyi tér
30 percenként	18.25-22.25	18.25-22.25	18.25-22.25	
Valamint	23.05	23.05	23.05	23 Víztorony tér

84	Munkanapokon	Szabadnapokon	Munkaszüneti napokon	0 Fűvészkert
10 percenként	5.00-8.10 13.10-18.20			7 Főfasor
20 percenként	8.25-12.45	5.20-21.00	5.20-21.00	19 Makkosház
Valamint	21.40 22.20	21.40 22.20	21.40 22.20	

